

гр. Перник, 22.11.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело №220** по описа за **2013 г.** на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на **И.С.Н.,*****, срещу **точка ***** от Приложение №1, на т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт на жалбоподателката е отпусната финансова помощ в размер на *** лв. Размерът е определен от Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, като не съответства на нанесените щети на имота собственост на жалбоподателката. Според изготвената по реда на чл.27, ал.3 от ПОД на МКВП оценка същите са в размер на *** лв. Твърди се, че акта е незаконосъобразен. От мотивите му не става ясно как е определен този размер на подпомагането и кои вреди са приети като такива подрежащи на репарирание и защо. Според изложеното в жалбата отпуснатата сума е крайно недостатъчна за възстановяване на нанесените от природното бедствие щети върху имота. Иска се решението да бъде изменено като бъде осъдена комисията да заплати пълния размер на оценката-3720 лв., без да бъде приспадано овехтяване на сградата.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

1. По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване, е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателката **И.С.Н.***** е уведомен за Решението на МКПВ към МС, с писмо изх.№12/Д-2587-2 от 25.02.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на 06.03.2013 г. на адреса на жалбоподателката. Уведомлението е направено във връзка с задължението на Кмета на Община Перник по чл.31, ал.1 от ПОД на МКВП. Писмото съдържа всички реквизити поредвидени в правната норма, но в него не е посочено подлежи ли на обжалване административния акт, пред кой орган и в какъв срок. Такава информация не фигурира и в публикацията на интернет страницата на Община Перник. Ето защо решаващият състав намира, че жалбоподателката ползва удължените срокове за обжалване. Поради което решаващият състав намира, че обжалването не е просрочено и се дължи произнасяне по същество.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуправителствена комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.*** от Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, тъй като предложението на експертите за размера на щетите по имота не е възприето изцяло и отпуснатите средства са в по малък размер. Ето защо настоящият състав намира, че е налице годен предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи решение на МКВП към МС по т.***, на приложение №1, към т.53б на Решение №1/11.02.2013 г., с което размера на сумата за подпомагане на И.С.Н.*** за нанесените щети на собствения ѝ имот, представляващ жилищна сграда находяща се в гр.Перник, ул.***, №*** е определен на *** лв., което е по малко от сумата определена от експерт оценителите по реда на чл.27, ал.3 от ПОД на МКВП. Намалването на размера на обезщетението засяга правната сфера на жалбоподателя, а според чл.120, ал.1 от Конституцията на РБ, гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Съобразявайки се със съдебната практика, настоящият състав приема, че решенията на МКВП при МС след като изрично не са изключени от съдебен контрол подлежат на проверка относно тяхната законосъобразност. Като при осъществяването му следва да се съобразят както общите правила на АПК, така и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

Съобразявайки изложеното по горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

II. По същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал.2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междуправителствената комисия за подпомагане и възстановяване.

С молба вх.№12/Д-2587-1 от 17.09.2012 г., подадена от И.С.Н.***, е поискана нова оценка на щетите на жилището, във връзка с поискана възстановителна помощ по молба вх.№12/Д-2587 от 30.05.2012 г. Искането е придружено от документ за собственост на жилището и декларация, че същото е единствено за жалбоподателя. Приложено е и удостоверение за данъчната оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МКВП, следва да се придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

За имота два пъти е извършван оглед. Първият е направен след земетресението на 22.05.2012 г. по молба вх.№12/Д-2587 от 30.05.2012 г. Експертите са определили щетите на *** лв. Конструктивното становище не съдържа указания за укрепване на сградата. Същата е определена като годна за обитаване.

По молба вх.№12/Д-2587-1 от 17.09.2012 г. е извършен нов оглед, като оценката на щетите вече е определена на *** лв., но отново не е налице предписание за укрепване на сградата и не са описани щети, които да засягат конструкцията на сградата.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МКВП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Решението по т.760, прието на това заседание по отношение на И.С.Н.***, за собствения ѝ имот находящ се в гр.Перник, ул.***, №*** е административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Актът по т.*** на приложение №1, към т.53б на Решение №1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Правилата при които се отпуска помощ на засегнатите лица са установени с Закона за защита при бедствия /33Б/ и Правилника за организацията и дейността на МКВП към МС. Подпомагането включва предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите лица. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл.56 от 33Б. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от 33Б. При произнасянето си комисията прилага установените правила в раздел IV-„Предоставяне на възстановителна помощ” на ПОД на МКВП.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение за територията на Община Перник, че същият е компетентен да се произнесе по искането, което е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината.

Съдът намира, че при постановяване на решението по т.***, Комисията е отчела само левовата равностойност на щетите посочена лаконично в протокола и е приложила критериите си за 70% финансиране на щетите, като дори при математическото изчисляване е допусната грешка и неправилно е определен размера на отпускнатата помощ.

За да се кандидатства пред МКВП за отпускане на финансова помощ е необходимо да бъде обявено бедствено положение на територията на общината. Такова действие е предприето от Кмета на Общината само за 22.05.2012 г. За второто по силно земетресение на територията на Община Перник от 14.07.2012 г. не е обявявано бедствено положение, както и за други дни в които са регистрирани по силни трусове и макар оценени щетите върху имота на жалбоподателя не могат да служат като основание за определяне размера на финансиране от МКВП.

Преди да разгледа отправеното до МКВП искане за подпомагане секретаря на комисията проверява дали то отговаря на изискванията на ПОД на МКВП, като същият разполага с правомощия да изисква документи за отстраняване на нередовностите или да изготви предложение за отказ. В този смисъл при произнасянето си комисията не е отчела обстоятелството, че за последвалите вторични трусове на територията на Община Перник не е обявявано бедствено положение и не са налице изискванията на чл.27, ал.1 от МКВП. Въпреки липсата на законовите предпоставки на лицето са отпускнати средства в размер на *** лв. Решението на МКВП в този му вид и съдържание следва да бъде оставено в сила. То е позитивно за жалбоподателката и съдът не може да влошава положението ѝ макар да констатира, че не са налице предпоставките по чл. 27, ал.1 от ПОД на МКВП.

Целта на отпускнатите средства е да бъде подпомогнато пострадалото лице. Това може да бъде извършвано по различни начини: чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или му предостави средства, с които да му окаже финансова помощ. Държавата няма задължение да обезщети пострадалото лице напълно за нанесените му действителни вреди. Ето защо съдът приема, че актът съответства на целта на закона-да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено.

Водим от горното, настоящият състав на **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.С.Н.,***, срещу **точка ***** на Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/